

”זמן”- יום רביעי כ”ח חשוון תשס”ט

ערוד השולחן או”ח תי”ז/י”א

יש אנשי מעשה שנהגו להתענות ער”ח משום מיעוט הירח ועניינים גדולים תלויים בזה הנוגע למצבינו ולעתיד תתחדש הירח כמו אנחנו כמו שאומרים בברכת קידוש לבנה ולכן יש מהמקובלים שהתענו עד המולד ואצלינו המתענים מתענים עד ערב ואומרים יום כיפור קטן ואם יש עשרה קורין ויחל ואומרים ענינו וככל תענית ציבור וכשחל בשבת או ביום א’ מתענים ביום ה’ הקודם ומי שהיה רגיל להתענות ואח”כ חושש לבריאותו צריך התרה ואם באמת אינו בבריאותו א”צ התרה שהרי אסור לו להתענות ואצלינו אומרים הפיוטים והוידויים אחר המנחה אף שיש מפקקים בזה וכתבו שטוב יותר לאמרם קודם המנחה [מג”א] מ”מ אין המנהג כן :

שמות י”ב/ב

החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה.

בראשית רבה פרשה נ”ח/ג’

רבי עקיבא היה יושב ודורש. והצבור מתנמנם. בקש לעוררן. אמר- מה ראתה אסתר שתמלוך על שבע ועשרים ומאה מדינה? אלא תבא אסתר שהיתה בת בתה של שרה שחיתה ק’ וכ’ וז’ ותמלוך על ק’ וכ’ וז’ מדינות.